

РЕШЕНИЕ

№ 3803

гр. София, 05.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 15.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1391** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл.13, ал.5 от Закона за социално подпомагане (З.).

Образувано е по жалба на Д. Д. Н. от [населено място], срещу Заповед № Т-1101/25.10.2010г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – Л., потвърдена с Решение № РД 01-14/11.01.2012г. на директора на Регионалната дирекция за социално подпомагане - С. град, с която е постановен отказ да ѝ бъде отпусната „целева помощ за отопление с електроенергия” за отоплителен сезон 2011/2012 от 01. 11.11г. до 31.03.12г. с мотиви, че средномесечният доход на лицето за предходните 6 месеца е по-висок и не отговаря на изискванията на чл. 2 от Наредба РД – 07-5/2008г. на министъра на труда и социалната политика.

Жалбоподателката, чрез адвокат от НБПП оспорва законосъобразността на заповедта като заявява, че отговаря на изискванията на чл.2 от Наредбата за условията и реда за отпускане на целева помощ. Излага довода в подкрепа на това заявление, че при нея живее и синът ѝ (разпитан по делото като свидетел в съдебно заседание) и единственият им доход е пенсията ѝ. Иска съда да отмени заповедта и отказа на Директора на ДСП „Л.”.

Ответникът – Директор на Дирекция СП „Л.”, чрез процесуален представител юрк. И., оспорва жалбата като неоснователна. Излага съображения в съдебно заседание, че от представените доказателства по административната преписка и социалния доклад, за относимия период, получаваните доходи от жалбоподателката надвишават диференцирания минимален доход, който нормативната уредба определя и съответно

жалбоподателката не отговаря на условията за отпускане на исканата целева помощ. Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, съставляващи административната преписка, гласните доказателства на свидетеля Н., доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С молба-декларация вх. №Т-1101/03.10.2011г., подадена до директора на ДСП–Л., жалбоподателката е поискала отпускане на целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2011/2012г. Към молбата си прилага експертно решение №1752 от заседание № 100 от 27.06.2011г. на ТЕЛК с дадена оценка 91 % трайно намалена работоспособност, като се определя чужда помощ съгл. чл. 68 т.2 от Наредбата за медицинската експертиза, с пожизнен срок.

Въз основа на молбата е извършена проверка от органите на социалното подпомагане като на 21.10.2011г. след извършена социална анкета е изготвен социален доклад. В доклада социалният работник е констатирал, че молителката е вдовица, на 83г., в пенсионна възраст, с 91 % трайно намалена работоспособност, живее в съсобствено жилище заедно със сина си П. М. Н., [ЕГН], който по л.к. се води на адрес [населено място], [улица], няма други доходи освен пенсията си. Доходът ѝ за предходните 6 месеца е 1476,38 лв. или средномесечен доход 222,88 лв. за периода. Подпомагана е по Наредба РД 07-5/2008г. за отоплителен сезон 2010/2011г. По данни на молителката същата живее със сина си, който не работи и единственият доход, с който се издържа е пенсията, която получава. Изведена е констатация от социалния работник, че доходът на лицето за предходните 6 месеца в размер на 222,88 лв. е по висок от диференцирания минимален доход за отопление (ДМДО) - 178,62 лв. Направено е заключение в социалния доклад, че молителката не отговаря на условията на чл.2 от Наредба РД 07-5/2008г. и съответно е направено предложение за отказ за отпускане на исканата помощ. Приложена е справка за размера на пенсията, от която е видно, че за 6 месечния период от м.04 до м.09 - 2011г., предхождащ месеца на подаване на молбата, доходът на молителката общо е 1476,38 лв. (получен при сумиране на основната ѝ пенсия за шест месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация, който е от м 04 до м 08 – 2011г. в един и същи размер от 202,31лв., за м 09. 2011г. в размер от 254,09лв. и получена в същия период пенсия със запис в размер от 210,74лв). Съгласно приложимия предвид § 1 от ДР на Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г. и §1, т. 9, б. „к” от ДР на ППЗСП „доходи” за отпускане на социални помощи са всички приходи, произхождащи от пенсии, като според чл. 2, ал. 6 от същата наредба доходите се декларират за месеца, през който са получени независимо за кой период се отнасят.

Със заповед № Т 1101 от 25.10.2011 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” – Л., на основание чл. 13, ал. 2, от 3. и чл. 4 и 2 § от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. на министъра на труда и социалната политика, на жалбоподателката е отказано отпускане на целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2011/2012г. с мотиви, че доходът на лицето за предходните 6 месеца е по-висок от ДМДО (178, 62лв.) съгласно чл.2, ал.1 от Наредбата.

Заповедта за отказ е обжалвана с жалба от 28.12.2011г. пред Директора на Р. С.-град, който с решение № РД 01-14/1.01.2012 г. е отхвърлил възражението на Н. и потвърдил заповедта.

Като доказателства по делото е приета и разпечатка - извлечение от системата на НОИ относно размера на пенсията на жалбоподателката за относимия период –м. 04 - м.09 на 2011 г., както и експертно решение на ТЕЛК за определяне на 91% намалена

работоспособност.

Наред с приетите като доказателствата по делото административна преписка са събрани и гласни доказателства чрез разпит на свидетеля П. М. Н. – син на жалбоподателката. Заявява, че живее постоянно на адреса на майка му, има жилище, в съсобственост с бившата му съпруга, което е необитаемо, безработен е (с изключение на периода от 10.12.2011г. до 20.01.2012г., когато работил и получил под 300 лв.), не получавал никакви помощи и единственият му доход, с който се издържал е пенсията на майка му.

Жалбата с дата 20.01.2012 г. при връчено на 14.01.2012г. решение от административното обжалване е процесуално допустима, като подадена в срок и от легитимирано лице, адресат на отказа на целева помощ. Разгледана по същество съдът намира жалбата за неоснователна.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган, който съгласно чл.4, ал.4 от Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г. е директорът на съответната Дирекция "Социално подпомагане", спазена е предписаната от закона писмена форма, включително изискването за задължително мотивиране на отказа. При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – проведена е процедурата по извършване на социална анкета и изготвяне на социален доклад по подадената от жалбоподателката молба-декларация (чл. 5, ал. 1 от Наредбата, чл. 26, ал. 6 и чл. 27 ППЗСП), като са спазени и сроковете по чл.28 ППЗСП за издаването им. Спазено е и изискването за задължително обжалване по административен ред, съгласно чл.13, ал.6 З..

Обжалваната заповед е в съответствие с материалния закон и целта му.

Съгласно чл. 12, ал. 4 З. условията и редът за отпускането на целевите помощи за отопление се уреждат с нормативен акт. Към момента на издаване на оспорената заповед е в сила и се прилага Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, издадена от министъра на труда и социалната политика (в сила от 27.05.2008г., ДВ бр.49/08). Съгласно чл.2, ал.1 от Наредбата право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от ППЗСП. Основа за определяне на диференцирания минимален доход за отопление е гарантираният минимален доход, чийто месечен размер се определя с акт на Министерския съвет и индивидуализиран за съответната група лица съобразно чл.2, ал.4 от Наредбата. Считано от 01.01.2009г. гарантираният минимален доход е 65,00 лева, съгласно чл.1 от Постановление № 6 от 15.01.2009г. на Министерския съвет за определяне на нов месечен размер на гарантирания минимален доход (обн. ДВ, бр.7 от 27 януари 2009г.).

За жалбоподателката съобразно възрастта ѝ -лице над 75 г., семейното положение -вдовица, съжителства със сина си, и здравословното състояние-лице с трайно намалена работоспособност 90 и над 90 на сто, има наличие на повече от едно основание за определяне на процент по чл.2, ал.4 от Наредбата. Съгласно чл.2, ал.5 от същата в този случай се прилага процентът с по-висок размер измежду посочените в чл.2, ал.4 - т.8 (за лице съжителстващо с друго лице /лица/ или семейство – 201,6 на сто от ГМД, т.11 (за лице на възраст над 70г.) – 183,6 на сто от ГМД и т.16 (за лице с трайно намалена работоспособност 90 и над 90 на сто) – 274,8 на сто от ГМД. Или в цифрово изражение диференцирания минимален доход за отопление за

жалбоподателката се определя като гарантирания минимален доход от 65, 00 лв. се коригира с най-високия процент измежду приложимите за нея, а именно 274, 8 на сто x 65,00 лв. = 178, 62 лв. Следователно диференцираният минимален доход за отопление на жалбоподателката е в размер на 178, 62 лева, както правилно е определен и от административния орган. При определяне на диференцирания минимален доход за отопление е взет предвид факта, че г-жа Н. съжителства със сина си, което е и декларирано в подадената молба-декларация и се доказва в съдебното производство. Това обстоятелство се отчита обаче като процент върху ГМД (чл.2, ал.4, т.8 от Наредбата – 201, 6 на сто от ГМД). Тъй като в случая е налице и друго основание за определяне на процент по ал.4 на чл.2 от Наредба № РД-07-5/16.05.2008г. и този процент е по-висок (по т.16 за лице с трайно намалена работоспособност 90 и над 90 на сто -274, 8 на сто от ГМД) съответно е приложен той съгласно правилото на чл.2, ал.5 от Наредбата. А дори да се вземе възможно най-високия процент при определяне на ДМДО, съгласно чл.2, ал.4, т.13 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. (това е в случай, че лицето на възраст над 75г. живее само - 288 на сто от ГМД), то отново средномесечният доход на жалбоподателката за предходните шест месеца преди месеца на подаване на молба-декларацията, е в размер на 222,88лв. и съответно надвишава възможно максимално определеният диференциран минимален доход за отопление, в размер 187, 20 лв. (288 на сто 65,00лв.=187,20лв).

Тоест във всички случаи, предвид средномесечния си доход за предходните шест месеца преди месеца на подаване на молбата-декларацията, в размер на 222,88лв., надвишаващ диференцирания минимален доход, жалбоподателката попада над индивидуалната граница за достъп до целева помощ за отопление съгласно § 3 от Допълнителните разпоредби на Наредба № РД-07-5/16.05.2008г. А основна предпоставка за възникване на право на целева помощ за отопление съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата е средномесечният доход на лицата за предходните 6 месеца, преди подаване на искането за помощта, да е по-нисък или равен на диференцирания минимален доход, който е границата за достъпа до целева помощ за отопление.

Предвид изложеното, то изводът в обжалваната заповед, че жалбоподателката не отговаря на изискването на чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-5/16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, за да ѝ бъде отпусната целева помощ за отопление за отоплителния сезон 2011/2012г., е законосъобразен и заповедта съответства на материалния закон. Отказът е съответен и на целта на закона доколкото социалното подпомагане е предвидено за лица с доходи, които са в рамките на нормативно определените, ниски размери.

По горните съображения, жалбата е неоснователна и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ. Не е направено искане за присъждане на разноски от ответника и съдът не се произнася.

Воден от изложеното, Административен съд София-град, Първо отделение, 6-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Д. Н. от [населено място], срещу Заповед № Т-1101/25.10.2010г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” – Л., потвърдена с Решение № РД 01-14/11.01.2012г. на Директора на Регионалната дирекция за социално подпомагане - С. - град.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:
(Боряна Бороджиева)